

Anekdoten:

Feestavond

Een aantal jaren waren de leden actief met het organiseren van een feestavond.

Hierbij was muziek en gelegenheid tot een dansje. Heel gezellig.

Tussendoor deed men stukjes die door de leden zelf bedacht werden.

Dat moest natuurlijk gerepeteerd worden en dat was eigenlijk het mooiste van alles.

Wij? met onze groep wilden het liedje “Jo met de banjo en Mien met de mandoline” gaan opvoeren.

Als een stel oude vrijsters verkleed met kniekousen, grote wandelschoenen en een rugzak werd er gerepeteerd in het St. Pieter.

We hadden het rijk alleen in het St. Pieter en al zingend kwamen we vanuit de gang de zaal binnen.

Een van ons zong zo hard dat het gebit er uit vloog en door de zaal gleed over het zeil richting toneel.

Het zingen was voorbij. Het was (een) hard (ge)lach(en).

Sinterklaas

Sinterklaas wordt door het koor al vanaf de oprichting gevierd. Vele varianten zijn hiervoor gebruikt.

De Goedheiligman kwam in de begin jaren zelf nog wel eens langs met zijn stokpaardje of er kwam zomaar een zak met cadeautjes naar beneden vallen, maar de laatste jaren krijgt Medemalaca ieder jaar een bezoekje van Ooknieslim. Met een aantal leuke rijmpjes en een zak vol chocoladeletters zorgt hij altijd weer voor een hoop plezier. Natuurlijk is er dan altijd een aardigheidje voor de dirigent, maar ook de koorleden worden soms in het zonnetje gezet! Na het zingen van een aantal Sinterklaasliedjes, het voorlezen van de rijmen en het uitdelen van de cadeautjes neemt hij dan altijd weer afscheid en kan de repetitie weer voortgezet worden.

Oud papier

Het sparen van oud papier is zomaar eens begonnen, maar is financieel haast niet meer weg te denken. De aanschaf van de vleugel is de voorzet geweest voor deze manier van geld inzamelen.

De laatste jaren gaat het toch om zo'n 120 ton per jaar wat ingezameld wordt.

Leuk is het altijd als in het voorjaar Berend Wieten met het bericht komt dat zijn vrienden weer aan komen in de haven. Deze 2 mannen komen met een vrachtschip over het IJsselmeer gevaren met zo'n 2 a 3 ton oud papier aan boord. Alles zo mooi verpakt, je kunt er een liniaal langs halen.

Het inzamelen van oud papier is altijd in handen geweest van Joop Wagenaar en Martien Bruin. Maar nu Martien Bruin naar Enkhuizen is verhuist, komt Joop er toch wel achter dat het veel werk is. Maar zolang Joop zijn gezondheid het toelaat, blijft hij het graag doen!

De vleugel

In de eerste jaren van het bestaan van Medemalaca werd er altijd een vleugel gehuurd voor de uitvoeringen. Maar na een aantal jaren werd er toch besloten om er zelf een aan te schaffen. Als beheerder van het Sint Pieter werd mij gevraagd wat ik hier van dacht. Nou, ik stond niet echt te juichen, want waar laat je zo'n ding!? In de hoek bij het toneel werd er gezegd, want dat staat chic, maar in de praktijk werkt dit natuurlijk niet.

De toenmalige voorzitter Theo Steenbergen kwam met het plan om hem onder het toneel te plaatsen, waar hij nu nog steeds zijn eigen plekje heeft.

Het koor ging akkoord met deze dure investering en Medemalaca is sinds die tijd de trotse bezitter van een mooie zwarte vleugel. Martien Koomen ging nog wel even voor mij staan met een waarschuwend vingertje "Je kijkt wel uit hè, Joop Wagenaar, dat we niet failliet gaan!"

In vroegere jaren kwam de vleugel met behulp van een vrachtwagen van Ko Stavenuiter, rollen karton en een hoop mankracht van de kerk weer terug naar Sint Pieter en andersom. Daarna mocht het koor een aantal keren een wagentje van Huize Levensavond lenen om hem te vervoeren, maar uiteindelijk heeft Martha Touwen haar man, een karretje gemaakt waar wij nu nog steeds dankbaar gebruik van maken.

